

skaffe en virkelig Afgjørelse af Sagen paa en virksom og gennemgribende Maade.

Krigsministeren: Jeg glemte nys, da jeg talte om Straf af Krumslutning, at anføre een Grund, hvorfor man vanskelig kan afskaffe denne Straf, som svæver paa Grændsen mellem legemlig Straf og anden Straf; det er nemlig nødvendigt, ikke alene i Felten, men ogsaa under adskillige andre særegne Omstændigheder, at have Straffe, der ere af en hurtig Execution, hvorved den Straffskyldige ikke i altfor lang Tid unddrages fra sin Tjeneste, som i saa Fald falder paa hans Kammerater. Det gjælder i Felten, men det kan ogsaa under visse Omstændigheder gjælde i Garnisonerne, og det er navnlig Tilfældet her i Garnisonen, hvor naturligtviis den tjenstgjørende Styrke i den Grad er reduceret, at Tjenesten forholdsviis er temmelig streng for Menneker, der med saa Afsløninger maae forrette Tjeneste. Naar man vilde gribe til de andre Straffe, som f. Ex. Bagts eller Casernearest paa 14 Dage, saa vilde jo i den Tid den Skyldige ikke kunne forrette sin Tjeneste, og den faldt altfaa paa hans Kammerater; han kunde ikke, naar han kom fri igjen, eftergjøre de Skyldtoure, som han havde paadraget sig, thi Turnus indtræffer saa ofte, at han derved vilde faae en saa streng Tjeneste, at det muligt kunde skade hans Helbred, og ialtsald, naar En ikke har den Mellemtid, som man pleier at tilstaae ham, 1, 2, ja endog 3 à 4 Nætter imellem hver Bagttour, saa kunde han finde en passende Undskyldning, naar han blev greben sovende i sine Tjenesteforretninger, og paaskyde, at hans Legeme ikke havde faaet den tilbørlige Hvile. Af den Grund har man overalt været nødt til at recurrere til visse legemlige Straffe; fortiden havees ingen anden end Krumslutning, som ved den nye Lovgivning foreslaaes ombyttet med en anden Straf, den saakaldte staaende Arest. Tiden vil vise, om den har Fortrinet for Krumslutning. Den ærede Taler, som nys satte sig, bemærkede meget rigtigt, at den Straffemyndighed, som er tilstaaet Officererne, ikke er uden Control; der bliver navnlig hver Maaned gjort Indberetning til Generalcommandoen, som har den fornødne Control med disse Straffe, og denne Indberetning oplyser ikke

alene, hvilke Straffe der ere tilkendte, men ogsaa hvorfor de ere tilkendte, og Straf af Krumslutning bliver ikke dicteret uden for Rescidiver. Forøvrigt skal jeg, paa Grund af hvad den ærede Taler, som nys satte sig, anførte, herved erklære mig villig til at meddele Thinget en Oversigt over de disciplinaire Straffe, som i de sidste 3 Maaneder ere dicterede her i Garnisonen ved de omtalte Depotcompagnier, tilligemed de Forseelser, for hvilke de ere dicterede; man vil deraf see, at de vedkommende Officerer have brugt deres Myndighed med meget Maadehold, og jeg troer ogsaa, man vil see, at der har været tilstrækkelig Grund til at gøre Brug af deres Myndighed.

Grundtvig: Turde jeg for det Første spørge den høitærede Krigsminister, hvordan egentlig den Appel i Virkeligheden lader sig benytte, som jeg hører, at de, der dømmes uden Krigsbret til en vis Straf, kunne udøve, før Straffen indtræder; thi det forekommer mig, at det netop maatte være de Straffe, som det er Befalingsmændene tilladt uden videre Lov og Dom at tilkende Vedkommende, hvis Udførelse ikke taalte nogen Opsættelse, og jeg formoder derfor ogsaa, at, om dette end staaer i Love eller Parolfesalinger, saa vil det i Virkeligheden slet ikke finde Sted, ja jeg skulde endog troe, at de fleste Menige ikke engang vide, at de kunne appellere, eller tænke paa at gøre det i det Dieblit, de bringes hen enten til Krumslutning eller til en anden af disse almindelige Straffe, som dicteres og udføres, saavidt jeg veed, strax. Dernæst maa jeg dog ogsaa tage mig den Frihed at spørge den høitærede Minister, hvorfor han har foreslaaet en Afskaffelse af Krumslutning, dersom han virkelig troer, at det er en Straf, der slet ikke er enten mere ydmygende eller skadeligere for Sundheden end enhver anden. Naar den høitærede Krigsminister erindrede til Forsvar for denne Straf, at den havde været brugt fra Arilds Tid, da kunde jeg ikke Andet end ufriwilligt sige: Nei, ikke fra Arilds Tid; thi det er vist, hvad den ærede Krigsminister sikkert ogsaa veed, at der er mange Straffe, som vore Fædre i Arilds Tid vilde underkaste sig, uden at kalde det nogen Skam (Hør!), men det at bastes og bindes kaldte de en stor Skam og